

→ *Zemplényi Attila*

Ékes szavak Nyilas Atilláról

*„— Mi az, hogy nem akarsz venni jegyet VHK-ra?
— Majd én eldöntöm, hogy akarok-e!”*

Ókeresztény punk, akire nyugodtan rábízhatnád az életedet, ráadásként a gyerekeidét is. Tiszta, erkölcsös, alapos, mint egy vakbélgyulladás. Minden írásának tétje a megváltás, alább nem adja. Még meg sem született az életmű, máris méltatlanul elfeledett szerző, és ez így van jól. Költészete logikai mátrixú, heroikus táj. Úgy ír, mintha kőbe vésné, mintha az élete múlna rajta — azt hiszem, az is múlik. Nem láttam még embert ilyen szláv típusú rajongással, küldetéstudattal. Amikor mi sülve-főve együtt voltunk, mindig egy Symphonia lógott a szájában és soha nem aludt. Nekem ez, a rendszerváltás utáni időszak volt az aranykor. Örülök, hogy részesülhettem belőle. Ötven éves ez a tizenkilencedik századi ember. Családapa, hisz Emberben, Istenben. Én hiszek benne.